

[Madsen-Mygdal.]

spørge det ærede Medlem, hvad der er sket i det Aar, som er forløbet, hvad der er foregaaet, som har maattet medføre, at det ærede Medlem nu har et helt andet Syn paa Forholdene, idet jeg gaar ud fra, at han er Tilhænger af det Forslag, som her foreligger.

Det forekommer mig i hvert Tilfælde klart, at til almindelig Udstykning til Oprettelse af mindre, selvstændige Landbrugsbedrifter er der lige saa vel i Aar, som det ærede Medlem udtalte der var det for et Aar siden, mere end Jord nok at faa i det frie Marked. Der er i alle Egne af Landet rigeligt Udbud af Jord.

Men saa vil man maaske dertil sige: Ja, men til hvilke Priser er Jorden at faa? Det vil i hvert Fald sikkert Socialdemokraterne sige. Hvad de Radikale vil sige, ved jeg ikke; man maa jo høre, hvad de i saa Henseende har at bemærke; for et Aar siden mente de jo detsamme som jeg, men det er jo ikke sikkert, de mener det nu. Nej, det er en urimelig Pris, Jorden staar i, siger de, og saa kommer hele denne Tale, der Gang paa Gang indtil Trivialitet bliver gentaget, om Jordspekulationen, der skruer Priserne op, saa ingen Nybygger har Raad til at betale disse Priser. Se, hele denne Tale er jo et Eksempel paa, hvorledes en teoretisk Boglærdom og et agitatorisk Slagord kan slaa sig saadan paa Hjernen, at al Evne til at modtage Sansindtryk fra Virkelighedens Verden bliver totalt lammet. Jordspekulationen og de høje Priser er blevet et Dogme, men et Dogme, som jo slet ikke finder Begrundelse i de virkelige Forhold.

Thi hvorledes er de virkelige Forhold i denne Henseende? Ja, Forholdet er jo kort sagt dette, at af alt det, som en Nybygger skal anskaffe sig til at oprette et selvstændigt Landbrugshjem, er Jorden det billigste. Hvis vi ser paa Statistikken i saa Henseende — jeg indrømmer ganske vist, at Statistikken er mangelfuld, fordi der foregaar saa lidt Handel med ubebygget Jord —, saa er ubebygget Jord siden 1913—14 og indtil nu kun steget med ca. 20 pCt. Men lige saa nødvendig som Jord er Bygninger, Inventar og Besætning ved Oprettelse af en Landbrugsbedrift, og Bygninger og Inventar er steget med over 100 pCt. Det vil altsaa sige en Stigning, der er 5 Gange saa stor som den Stigning, der har fundet Sted for Jordens Vedkommende. Det viser sig da ogsaa, at selve Jordværdien ved den almindelige Vurdering udgør en aftagende Procentdel af den samlede Ejendomsskyld.

Man taler saa meget om denne Spekulation i Jord. Ja, man kan altid sige, at naar

en Mand handler — det gælder, hvad enten han handler med Jord eller med hvilket som helst andet —, saa er der Spekulation i det. Men er der drevet Spekulation i Jorden, saa har det i hvert Fald været en meget uheldig Spekulation, for det er en Spekulation, som i det store og hele har givet Tab.

I Forhold til Pristallet, der ligger oppe i 170erne, i Forhold til det almindelige Prisniveau, i Forhold til Pengenes Købevne er Jorden jo i Virkeligheden langt billigere i Dag, end den var før Krigen, og Jordprisen er det, der har svinget mindst. Man taler om denne Spekulation, og at Priserne ryger op og ned. Nej, Jordprisen er det, der har svinget mindst af alt. Hvis man ser rigtig efter og tager ganske objektivt paa Forholdene, saa drejer det sig om 100—200 Kr., hvormed Jordprisen var gaaet op paa det Tidspunkt, da Konjunkturerne var paa det højeste, og som Jordprisen er gaaet ned med igen. Der er ikke noget, der har ligget saa roligt som Jordpriserne, og som jeg sagde før, der er i dette Øjeblik et rigeligt Udbud, der er mere end nok at faa, hvad der ogsaa er i god Overensstemmelse med den forholdsvis billige Pris, som Jorden kan købes til i Øjeblikket.

Hvad er da Begrundelsen for, at et saadant Forslag om Tvangserhvervelse af Jord til Stat og Kommune fremsættes paa en Tid, hvor der er mere end Jord nok at faa og til en Pris, der reelt er lavere i dette Øjeblik, end den har været i de sidste 20 Aar, naar vi ser paa Pengenes faktiske Købekraft? Hvad er Begrundelsen for, at man fremsætter et saadant Forslag nu? Ja, lad gaa, at de Partier, der staar bagved dette Forslag, i den Grad anser Statsfæstet, det offentlige Fæsteforhold, for det eneste lykssaliggørende, at det derfor for dem gælder om, at Stat og Kommune køber og fastholder saa megen Jord som muligt, men hvorfor skal saa Stat og Kommune ikke købe Jord hos dem, der vil sælge Jorden, hvorfor skal de absolut købe hos dem, der ikke vil sælge, og hvorfor skal denne Erhvervelse til Stat og Kommune foregaa til Underpris? Hvorfor skal Stat og Kommune, der i Forvejen har den store Fordel som Købere, der er i Stand til at betale kontant, hvorfor skal de yderligere have den Fordel, at de skal kunne overtage Jord til en langt lavere Pris, end private kan overtage den til? Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der jo er den største Jordkøber, vi har i Øjeblikket, ved, hvad det er for en Fordel at kunne møde op med Statskassen og med Jordfonden i Ryggen og sige: Jeg kan betale kontant. Det